

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

НИШ

Одлуком Научно-стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу, бр. 8/18-01-010/08-014 од 18.11.2008. године, образована је Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу Правноисторијску научну област, у саставу: др Драган Николић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, др Сима Аврамовић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, др Срђан Шаркић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Новом Саду и др Жељко Бартуловић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Ријеци.

Пошто је размотрила пријаву кандидата и поднете прилоге, Комисија за писање извештаја подноси Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу Правноисторијску научну област, објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр.93/2008. од 14.10.2008. године, благовремено се пријавио један кандидат, др Небојша Ранђеловић, доцент Правног факултета Универзитета у Нишу.

I БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Кандидат доц. др Небојша Ранђеловић рођен је 1967. године у Нишу, где је и његово садашње пребивалиште. На Правном факултету у Нишу дипломирао је 1991. године. На истом факултету одбранио је магистарску тезу под називом „Народна скупштина Краљевине Србије на Крфу 1916-1918. године“ 1998. године, а докторску дисертацију под називом „Србија и Турска од Париског до Берлинског конгреса – српско-турски односи и изграђивање државности Србије“ одбранио је 2003. године. У звање доцента за ужу Правноисторијску научну област на Правном факултету у Нишу изабран је 2004. године, а до тада је на истом Факултету био у звању асистента на предмету Национална правна историја. На Правном факултету у Нишу изводио је вежбе из предмета Национална правна историја и Општа правна историја и предавања и испите из предмета Национална правна историја. По

актуелном програму студија на Правном факултету у Нишу изводи предавања и испите из предмета Историја права, Уставна историја Србије и Велики правни системи.

II ПРЕГЛЕД НАУЧНОГ И ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА

Доц. др Небојша Ранђеловић је у току досадашњег научног рада написао и објавио већи број монографија, коауторских радова, чланака у часописима и зборницима, један уџбеник, те учествовао на научним скуповима домаћег и међународног карактера и у научноистраживачким пројектима.

а) Преглед научних и стручних радова

МОНОГРАФСКЕ ПУБЛИКАЦИЈЕ И УЏБЕНИК

1. Народна скупштина Краљевине Србије на Крфу 1916-1918. године, магистарски рад, Ниш, 1998.
2. Берлински конгрес и српско питање 1878-1998, хрестоматија (коауторски рад Слободанка Стојичић, Небојша Ранђеловић), Ниш 1998.
3. Србија и Турска од Париског до Берлинског конгреса : српско-турски односи и изграђивање државности Србије : докторска дисертација, Ниш, 2002.
4. Српски парламент на Крфу 1916-1918, монографија Ниш, 2003.
5. Српско државно тужилаштво 1804-2004, монографија (коауторски рад Војислав Ђурђић, Небојша Ранђеловић, Горан Илић) Ниш, 2004.
6. Протоколи Париског конгреса – Србске новине 1856. године, монографија, Ниш 2008.
7. Историја права II – Основи српске историје права, уџбеник, Ниш 2008.

ЧЛАНЦИ И ПРИКАЗИ

8. Изборни систем по уставу Краљевине Србије од 1888. године, Научни подмладак. Хуманитас. – Ниш 1996. - Бр. 1/4 (1996), стр. 30-47.
ИССН 0351-1790
9. Стојан Новаковић о утицају римског права на право средњовековне Србије, Научни подмладак. Хуманитас. - Ниш 1996. - Бр. 1/4 (1996), стр. 94-113.
ИССН 0351-1790
10. Краљ Милан и српско-бугарски рат, Научни подмладак. Хуманитас. - Ниш, 1998. - Бр. 1/4 (1998), стр. 16-45.
ИССН 0351-1790

11. Приступање Југославије тројном пакту : Политичка заблуда или историјска нужност, Зборник радова Правног факултета у Нишу. – Ниш : Правни факултет, 2002. – Бр. 42 (2002), стр. 319-334.

ИССН 0350-8501

12. Југословенски покрет "Збор" у Нишу, Пешчаник. - Ниш : Историјски архив града Ниша, 2004. - Год. 2, бр. 2 (2004), стр. 239-249.

ИССН 1451-6373

13. Зоран Симоновић, Александар Ђурић: "Епархова књига" : приказ, Економика. - Ниш : Економски факултет, 2004. - Бр. 6(2004), стр. 176-177

ИССН 0350-137X

14. Један пројекат територијалне аутономије на Балкану у време стварања етничких држава, Зборник радова Правног факултета у Нишу. 46. – Ниш : Правни факултет, 2005. – Бр. 46 (2005), стр. 197-206.

ИССН 0350-8501

15. Гарашанин и Начертаније - визија или утопија, У духу традиције : зборник радова. – Ниш : Огранак Вукове задужбине, 2005. – Стр. 109-113.

ИСБН 86-902961-4-X

16. Особености Другог светског рата на тлу Југославије, Пешчаник. – Ниш : Историјски архив града Ниша, 2005. – Год. 3, бр. 3 (2005), стр. 91-96.

ИССН 1451-6373

17. Правни живот Србије у заједничкој држави, Србија 1804 – 2004. – Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2005. – Стр. 165-174.

ИСБН 86-7148-056-9

18. Code civile у Србији после четрдесет година – Француски и Српски грађански законик, друштвене прилике у време доношења, Слободанка Стојичић, Небојша Ранђеловић, Двестотине година од доношења Француског грађанског законика : зборник радова. – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2006. – Стр. 141-153.

ИСБН 86-7148-055-0

19. Посланички мандат у српским уставима – прилог коментару једне одлуке Уставног суда, Функционисање правног система Републике Србије : зборник радова. – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2006. – Стр. 361-369.

ИСБН 86-7148-067-4

20. Сретењски устав – претеча права грађанина у Србији, Одјеци Сретења – Србија у потрези за новим уставом : зборник радова – Крагујевац: Град Крагујевац, 2006. – Стр. 53-59.

ИСБН 86-83649-06-7

21. Историјат оснивања берзи у југословенским земљама – прилог историји југословенског берзанског права, Љубица Николић, Небојша Ранђеловић, Економика. - Ниш : Економски факултет, 2006. - Бр. 3-4(2006), стр. 131-140.

ИССН 0350-137X

22. Источно питање и његове рефлексије на државно-правне процесе на Балкану, Зборник радова Правног факултета у Сплиту, бр 3-4/2006, стр. 471-480, КБ 394.49

23. Судство у српским уставима, Изградња правног система Републике Србије, Зборник радова, Ниш 2007, 261-271.

24.. Србија 1804-2004, хронологија, Небојша Ранђеловић, Ивана Крстић, Правни факултет Ниш, сепарат, Ниш 2004.

б) Учешће на међународним и домаћим научним и стручним скуповима са изложеним радовима

1. Берлински конгрес и српско питање 1878-1998, Прохор Пчињски, 1998. године, међународни научни скуп, Српска академија наука и уметности
2. Србија 1804-2004, Ниш, 2004. године, међународни научни скуп, Правни факултет у Нишу, Министарство науке Републике Србије.
3. Две стотине година Француског грађанског законника, Ниш 2004. године, научни скуп, Правни факултет у Нишу.
4. Одјеци Сретења, Крагујевац 2005. године, научни скуп, Правни факултет у Крагујевцу, Град Крагујевац.
5. Функционисање правног система Републике Србије, Ниш 2006. године, научни скуп, Правни факултет у Нишу.

6. Pravnopovjesni izazovi na početku novog stoljeća, Split 2006. godine, međunarodni naučni skup, Max Planc Institut, Pravni fakultet Sveučilišta u Splitu.
7. Izgradња правног система Републике Србије, Ниш 2007. године, научни скуп, Правни факултет у Нишу.
8. Forchungen zur Rechtsgeschichte in Sudosteuropa, Wien, 2008. naučni skup, Правни факултет Универзитета у Бечу и Max Planc Institut.

в) Учешће у научним и стручним пројектима

1. Chronicle of a punishment, 1994. године, Министарство информисања Републике Србије, БИНА, СКЦ Универзитета у Нишу.
2. Kosovo dossier, 1995. godine, Министарство информисања Републике Србије, БИНА, СКЦ Универзитета у Нишу.
3. Историја српског државног тужилаштва, 2003-2004. година, Правни факултет у Нишу и Удружење тужилаца Републике Србије.
4. Србија 1804-2004, 2004-2005. године, Правни факултет у Нишу, Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије, Министарство културе Републике Србије.

III ПРИКАЗ РАДОВА ОБЈАВЉЕНИХ ПОСЛЕ ИЗБОРА КАНДИДАТА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

1. Протоколи Париског конгреса – Србске новине 1856. године, монографија.

Монографија „Протоколи Париског конгреса - Србске новине 1856. године“ резултат је ауторских истраживања, која су временски и тематски обухватила средину XIX века, те Кримски рат и Париски конгрес. Конципирана је тако да су у њеном првом делу дати преглед и анализа историјских, друштвених и државноправних околности које су условиле и пратиле Кримски рат и Париски конгрес, док су у другом делу дати извори, пренети и реконструисани онако како су их објавиле тадашње "Србске новине". Садржински, монографија далеко превазилази тематски опсег на који упућује њен једноставан наслов.

Први део монографије садржи две главе насловљене са „Кримски рат“ и „Париски конгрес“. Подељен је на следеће потцелине: „Европске силе пред Кримски рат“, „Србија пред Кримски рат“, „Кримски рат“ и „Србија и Кримски рат“. Други део монографије носи наслов „Париски конгрес“ и има три поглавља: „Ток Конгреса“, „Париски уговор и Париски конгрес“ и „Париски уговор у српској јавности“. Извори су овде дати следећим редоследом: садржај Мировног уговора,

Протоколи Париског конгреса и Прокламација кнеза Александра Карађорђевића народу поводом закључења Париског мира.

И у актуелном тренутку, и посматрано са историјске дистанце, Париски конгрес и Париски уговор имају велики историјски значај за читаво тадашње и садашње устројство Европе, а посебно за Србију. Својим укупним приступом и анализама, аутор у монографији јасно указује на овај аспект. Париски конгрес је по значају и одлукама које је донео превазишао првобитне мотиве због којих је сазван. Поред закључења мировног уговора, на Конгресу је регулисан и низ важних питања за европско јавно право (слободна пловидба Дунавом, статус подунавских кнежевина, режим пловидбе на Црном мору, нова и допуњена општа правила режима морске пловидбе итд). Србија је добила гарантне уместо протекторске силе и формалноправно постала субјект међународног права.

Значај монографије је и у томе што поменути документи са пратећим анализама до сада нису објављивани на овај начин. Стога је ова монографија допринос најпре правноисторијској науци у најширем смислу, али и конкретно историји међународног јавног права и међународних односа.

2. Историја права II, Основи српске историје права, уџбеник

Уџбеник садржински обухвата део материје која се у првом реду тиче историје права Србије (донекле и Црне Горе, Краљевине СХС и Краљевине Југославије) предвиђене планом за део предмета Историја права. На почетку сваког дела, дат је сажетак материје коју обухвата дотични део. Сажетак је конципиран тако да, поред кратког прегледа дате материје, упућује на питања и теме за размишљање.

Уз објашњавање процеса настанка и развоја углавном српске државе, посебно је стављен акценат на развој њеног права. Уџбеник је писан разумљивим стилом и прилагођен нивоу почетног правничког образовања студената прве године. Логично је структуриран, целине су заокружене и повезане, а њихов редослед је логичан. У излагању материје највише су коришћени хронолошки и компаративни метод.

Материја је подељена на осам глава, унутар којих су поједина поглавља. Наслови глава су: Ране и ранофеудалне државе Јужних Словена, Феудалне државе Јужних Словена, Срби под страном влашћу, Стварање модерне српске државе, Црна Гора, Стварање југословенске државе, Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца и Краљевина Југославија. Главе које обрађују српско средњовековно право носе наведене наслове због преовлађујућег компаративног приступа излагању материје. Уз објашњавање процеса настанка и развоја српске средњовековне државе и српског средњовековног права, дати су и прикази генезе и гашења Карантаније и државе македонских Словена, као раних држава, Хрватске као ранофеудалне државе и Дубровника који је представљао правни и политички специфика. У глави која носи наслов „Срби под страном влашћу“ дата је и анализа отомонског државног апарата са основама шеријатског права, што је представљало државноправни оквир у коме су Срби провели релативно дуг историјски временски период и у оквиру чега су створени услови за настањање модерне српске државе. Такође је дата и анализа аустријских, угарских и аустроугарских државноправних оквира, јер је у тим оквирима стасавала клица српске грађанске класе која је била

носилац развоја савремене српске држavnости. Глава под насловом „Стварање модерне српске државе“ представља централни и најобимнији део уџбеника и садржи анализу стасавања српске државе и српског права у XIX веку. Хронолошка разграничења, уз нужна одступања, дата су по методолшки оптималном приступу Слободана Јовановића. Посебно је стављен акценат на развој права и правних института, кроз објашњавање утицаја страног права, али и автохтоних одличја српског законодавства тог времена. Развој Црне Горе и њеног права приказан је хронолошки. У овој глави дат је приказ генезе црногорске државе и њеног права од стварања зачетака општеплеменске власти, преко стварања, изграђивања и престанка постојања Црне Горе као самосталне краљевине. Материја која се тиче југословенске државе дата је у три последње главе. Уз непходна одличја њене држavnости, акценат је стављен на процес изједначавања права различитих правних подручја којима су, до стапања у заједничку државу, припадали њени поједини делови.

У целини посматрано, уџбеник је писан прегледним и негованим стилом. Садржински и структурално је у духу савремених светских трендова у уџбеничкој литератури, а концепцијски потпуно прилагођен његовој основној намени – упознавању студената права са основним токовима настајања српске државе и њеног права у појединим периодима развитка.

3. Југословенски покрет "Збор" у Нишу, чланак

У овом чланку анализирано је деловање једног југословенског политичког порета у Нишу између два светска рата и за време самог Другог светског рата. Нишка међуратна политичка сцена је по многим одликама у овом периоду била специфична. Југословенски покрет Збор је био део те сцене у свим сегментима деловања. Нарочито за време Другог светског рата његово контроверзно деловање било је од утицаја на друштвена, политичка и ратна збивања у окупираниј Србији. Посебна вредност овог рада огледа се у томе што је базиран на необјављеним изворима служби безбедности, који су дуго били недоступни јавности.

4. Зоран Симоновић, Александар Ђурић: „Епархова књига“, приказ

У приказу монографије аутора З. Симоновића и А. Ђурића, дат је осврт на Епархову књигу као извор византијског права, односно на њен значај у обједињавању и утрђивању путем правне регулативе рада и битисања градских еснафа као носилаца привређивања у византијском граду. Истакнут је и њен значај за српско право, уз осврт на квалификацију Србије као дела тзв. „Византијског комонвелта“.

5. Један пројекат територијалне аутономије на Балкану у време стварања етничких држава, чланак

Овај рад, иако спада у област историје права, својом актуелношћу отвара питања везана и за савремене односе на Балкану. Пројекат, који по препознатљивости своје садржине најпре може да нађе место у савременој геополитичкој консталацији, сачињен је 1902. године од стране „Комитета за аутономију Македоније и Албаније“ и поднет британском Министарству спољних послова. У чланку је дата анализа идеје правног устројства једног дела Отоманске

империје (најшира аутономија четири провинције у које би прерасли постојећи вилајети) на територијалном, мултиетничком и мултиконфесионалном принципу. Аутор указује да је због историјских околности овај пројекат био осуђен на пропаст, али истиче његов значај због саме идеје подређивања етничких принципа територијајацима и принципима испуњења стандарда.

6. Гарашанин и Начертаније - визија или утопија, чланак

У чланку је дата анализа процеса настанка Гарашаниновог „Начертанија“ као српског националног и државног програма. Рад говори о правним и политичким аспектима и одјецима „Начертанија“. Његова оличја и стављање у контекст визије или утопије, идентичношћу са односима у будућности, одражавају и њихову данашњу актуелност. У раду је указано и на савремене осврте на „Начертаније“ и његова погрешна тумачења и злоупотребе.

7. Особености Другог светског рата на тлу Југославије, чланак

У овом чланку аутор указује на потребу објективног сагледавања историјских чињеница у светлу историјске дистанце и нових околности, односно новог читања историјских извора који се тичу Другог светског рата. Циљ рада је и подстицање на отварање питања сагледавања недовољно истражених или намерно прећуткиваних одличја рата на тлу бивше Југославије, који је уз ослободилачки имао и карактер грађанској и међуетничког рата

8. Правни живот Србије у заједничкој држави, чланак

У чланку заснованом на сопственим истраживањима, аутор даје анализу процеса изједначавања закона и правног живота Србије у заједничкој држави од 1918. до 1941. године. Уласком у заједничку државу Јужних Словена 1918. године Србија је у њене темеље похранила своју државност и свој суверенитет. Теоретичари права су отварали питање да ли је новостворена држава посве нова, или постоји државноправни континуитет Србије под новим именом и у новим границама. Но и ван вођених теоријских спорова, кроз само законодавство заједничке државе и кроз начин њеног битисања могла се препознати Србија и њено правно наслеђе. Изједначавање закона имало је судбоносна одличја само када је носило политичку конотацију. Аутор у раду поставља и питање да ли је више било Србије у унитарној Краљевини, или у њеној државности у оквирима савезне социјалистичке државе, као и питање колико ће је бити након новог наметања изједначавања закона од стране међународне заједнице. На крају закључује да сажет и децидиран одговор на ова питања није могуће дати, али са оптимизмом закључује да се идеја правног континуитета Србије у свим прошлим и будућим државним творевинама не може искључити.

9. Code civil в Србији после четрдесет година – Француски и Српски грађански законик, друштвене прилике у време доношења, чланак

У овом коауторском раду аутори праве паралелу француског и српског грађанског законика. Француски грађански законик, као једно од обележја

Наполеонове Француске, био је тековина склопа друштвених и историјских околности и темељ настанка многих каснијих кодификација. Друштвене и историјске околности које су му претходиле и оне којима се одликовало време његовог доношења, садржале су тековине рушења апсолутне монархије, али и антиподе револуције која им је претходила. Оне су одредиле карактер Законика. Аутори постављају питање: да ли је могућа паралела са друштвеним и историјским околностима које су пратиле рађање српске државе деветнаестог века и израстање њеног законодавства и дају потврдан одговор. Околности о којима је реч не карактеришу се као идентичне већ као упоредиве, са препознатљивим додирним тачкама. Одатле и закључак о неодвојивости израстања модерне српске државе, од одредница развоја тадашње Европе.

10. Посланички мандат у српским уставима – прилог коментару једне одлуке Уставног суда, чланак

У светлу актуелне одлуке Уставног суда Републике Србије о располагању посланичким мандатом, аутор у чланку, компаративним приступом даје анализу положаја народних посланика у српским уставима. На основу изведене анализе аутор закључује да је кроз развој српске уставности посланички мандат мењао своју природу. Такође изводи закључак да је, уз све осцилације условљене политичким односима, путања ка неприкосновености посланичког положаја имала узлазну линију, што је било важно одличје процеса стварања грађанске Србије.

11. Сретењски устав – претеча права грађанина у Србији, чланак

Наизглед неспојиву тековину савременог права аутор смело ставља у контекст Србије кнеза Милоша. Сретењски устав, уз сва оспоравања његовог значаја и недоумице око његове правне природе, представља значајан сегмент развоја српске уставности и српске државности уопште. Настало као последица развоја друштвених односа и нараслих супротности актуелног тренутка, он је понео све атрибуте компромиса који су условили његово доношење. Сплет тежњи и интереса кнеза, старешина и народних потреба условио је решавање питања вршења власти, али и питање слободе, права и једнакости грађана и њихове заштите, оличених првенствено у глави једанаестој Устава која носи назив Општинародна права Србина. Аутор закључује да се Сретењски устав може сматрати и претечом, прапочетком заштите права грађанина у Србији.

12. Историјат оснивања берзи у југословенским земљама – прилог историји југословенског берзанског права, чланак

У овом коауторском раду приказан је историјски преглед стварања, развоја и рада берзи на тлу некадашње заједничке државе Јужних Словена, што представља део слике свеопштег државно-правног и друштвено-економског стасавања те државе. Сходно државно-правној традицији Србије, чији је нова држава била сукцесор, наслеђеним односима и принципима правних и еконоских система осталих земаља које су постале део заједничке државе, и новонасталим околностима, спајањем фактичког и формалног, уз адекватно законодавство, створене су берзе које су постале неодвојив део укупног приведног крвотока земље. Аутори на крају рада закључују да диспропорција законске регулативе и битисања берзи, са инертношћу читавог процеса изједначавања

законодавства у свим деловима државе, указује на неумитност пресудног утицаја снаге економских законитости на све што државу чини државом.

13. Источно питање и његове рефлексије на државно-правне процесе на Балкану, чланак

У чланку је најпре дат осврт на геостратешку целовитост Балкана и Подунавља и стратешка стремљења великих сила наслеђених из претходних векова који су одредили полазне тачке европских гибања XIX века. У контексту склапања и растурања великих савеза, чије су исходиште, али често и почетна тачка били конгреси великих сила овог раздобља, балкански народи, тешко налазећи праве путеве за конституисање и развитак своје државности, суочавали су се се на неспојивим наслеђем и супротстављеним утицајима. Такви утицаји често су их водили на странпутицу државно-правног развоја. Сажимање ових утицаја може се најбоље сагледати кроз специфичности изграђивања хрватске државности, судар Истока и Запада и формалног и фактичког у ходу Србије ка изградњи грађанске државе, посебности настанка Бугарске и етничко-религијски галиматијас Босне и Херцеговине. Овај рад је прилог промишљању о најважнијим сегментима Источног питања, чији нерешени трагови оптерећују Балкан и у савременом добу.

14. Судство у српским уставима, чланак

Садржина члanca указује на процес успостављања независне судске власти и сталне покушаје носилаца осталих власти да на судску власт утичу. Аутор закључује да је то одлика скоро свих сегмената изградње српске грађанске државе. Такве тенденције препознају се већ у захтевима Срба Порти за успостављањем самоуправе пред Први српски устанак, у покушајима изградње судског апарата устаничке државе и у „исправничествима“ Милоша Обреновића. Али већ од јавноправних аката са уставном садржином у облику султанових хатишерифа, па до 1903. године када се, након мајског преврата, враћа на снагу либерални устав од 1888. године, линија тенденције за успостављање независног и стабилног судства је, иако крива, узлазна. Изградњу правосудног система, сходно садржини српских устава, пратило је и одговарајуће законодавство, неретко са утицајем текуће политике у држави. Након скоро педесетогодишњег изграђивања правосуђа под утицајем реалсоцијалистичких и властитих модела (1945-1990), деведесете године прошлог века донеле су другачији приступ изградње правног, па тиме и правосудног система Србије. На крају атор се осврће на позитивно право и закључује да решења које је донео актуелни устав, у односу на претходна, не представља корак напред.

15. Србија 1804-2004, хронологија

Овај коауторски рад резултат је истраживања које је обухватило развитак српске државности кроз законодавни рад државних органа – вршилаца законодавне власти. У хронологији је најпре дат преглед уставног развитка Кнежевине и Краљевине Србије, а потом је дат преглед законодавног рада Народне скупштине Србије од 1903. године до деведесетих година XX века. Ради потпуније слике државноправне хронологије Србије, на крају публикације дати су неопходни

статистички подаци, као и хронолошки преглед међународних односа Србије на крају XX века.

IV НАСТАВНО-ПЕДАГОШКИ РАД

У току своје професионалне каријере доц. др Небојша Ранђеловић је у звању асистента водио вежбе и обављао консултације из предмета Национална правна историја и Општа правна историја, а у звању доцента држао предавања, обављао консултације и испите из предмета Национална правна историја. По актуелном студијском програму (из 2008. године) основних академских студија на Правном факултету у Нишу, доц. др Небојша Ранђеловић држи предавања, обавља консултације и испите из предмета Историја права, Уставна историја Србије и Велики правни системи. Наставним програмом дипломских академских студија је предвиђено да др Небојша Ранђеловић држи предавања, обавља консултације и испите из предмета Српска правнополитичка мисао. За тај премет је израдио све сегменте наставног плана.

Доц. др Небојша Ранђеловић ангажован је и на последипломским студијама на Правном факултету у Нишу и на Филолошком факултету у Београду.

У оквиру наставног програма, доц. др Небојша Ранђеловић је осмислио и успешно са студентима реализовао посебне, нестандартне облике наставних активности реконструкција из државноправне историје Србије, што је уобличено у форми историјске радионице. О том раду су остала и два трајна видео записа: рад Уставотворног одбора Краљевине Србије 1888. године и државноправни аспекти Тимочке буне.

V СТРУЧНИ РАД

Поред редовног рада у настави и рада на свом научном и стручном усавршавању, доц. др Небојша Ранђеловић ангажован је у раду многих стручних тела на Факултету и ван факултета у државним и невладиним стручним телима. Као асистент Правног факултета у Нишу, био је секретар Катедре за правнотеоријске науке. Након избора у наставничко звање био је члан Већа Института за правна и друштвена истраживања Правног факултета у Нишу, потом Цента за правна и друштвена истраживања. Као члан овог Већа учествовао је у свим научним и стручним пројектима. Био је члан руководећег тима у пројектима Историја српског државног тужилаштва и Србија 1804-2004. У оквиру пројекта Србија 1804-2004. године био је непосредни руководилац потпројекта Историјска радионица. Доц. др Небојша Ранђеловић био је, у оквиру пројекта Изградња правног система Србије, главни и одговорни уредник истоименог научног скупа. Поред опредељења за правноисторијску и правнотеоријску научну област, интересује се и за практичне аспекте позитивног права. Тако је, на пример, у својству председника Арбитражног суда КСС био и један од писаца Правилника о арбитражи КСС. Као народни посланик у Народној скупштини републике Србије

у нестандартним, иноваторским наставним активностима кроз Историјску радионицу и кроз друге интерактивне методе рада, које је он међу првима на Факултету осмислио и увео још 2004. године. Јавне презентације поједињих резултата рада Историјске радионице биле су тада на Правном факултету у Нишу прворазредни наставни, стручни, па и медијски догађај. Овај облик наставних активности представљен је и високо оцењен на Конгресу историчара права у Бечу, октобра 2008. године.

VII МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

Стручна комисија којој је поверено писање реферата за избор наставника у звање доцента или ванредног професора за ужу Правноисторијску област, пошто је проучила пријаву и прилоге кандидата и анализирала научни и стручни рад и наставно-педагошку активност доц. др Небојше Ранђеловића, констатује да кандидат има:

- већи број научних радова од значаја за развој научне области за коју се бира, који су објављени у научним часописима и зборницима са рецензијама;
- учешће на више домаћих и међународних научних скупова, са рецензираним радовима;
- учешће и руковођење на више научних пројеката;
- неколико објављених монографија и уџбеник из уже научне области за коју се бира;
- изузетан смисао за наставни рад;
- вишегодишње педагошко искуство;

На основу анализе свих релевантних чињеница, Комисија за писање извештаја о кандидату пријављеном на конкурс за избор наставника за ужу Правноисторијску научну област закључила је да кандидат доц. др Небојша Ранђеловић, **испуњава услове** за избор у звање ванредног професора, предвиђене у члану 64. Закона о високом образовању, у члану 90. Статута Правног факултета у Нишу и у члану 118. Статута Универзитета у Нишу.

На основу изложеног, Комисија чини следећи

ПРЕДЛОГ

Комисија за писање реферата за избор наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу Правноисторијску научну област у саставу др Драган Николић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, др Сима Аврамовић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, др Срђан Шаркић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Новом Саду и др Жељко Бартуловић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Ријеци са задовољством предлаже Изборном већу Правног факултета у Нишу доношење одлуке о утврђивању предлога за избор доц. др Небојше Ранђеловића у звање ванредни професор за ужу Правноисторијску научну област.

У Нишу, 2008. године

Чланови Комисије:

Др Драган Николић,
редовни професор Правног факултета у Нишу

Др Сима Аврамовић,
редовни професор Правног факултета у Београду

Др Срђан Шаркић,
редовни професор Правног факултета у Новом Саду

Др Жељко Бартуловић
Ванредни професор Правног факултета у Ријеци